Episode 176

Vorige keer bij 'Hand aufs Herz'

Jenny: "Het gaat niet om dingen veranderen. Het gaat om eerlijkheid, bekennen."
Ben: "Maar wat als de waarheid de dingen erger maakt?"
Jenny: "Dat snap ik niet.. Hoe zou dat werken?"

Ben: "Dat zie je verkeerd.. Ik heb met Bea gesproken deze morgen. Ik zag hoe gelukkig ze was op school met jou. En ik heb haar gezegd dat ik blij was voor haar. Bea vertrouwt je. Ze verdient de waarheid."
Michael: "En jij gaat haar die vertellen of wat?"
Ben: "Nee, dat ga jij doen."

(intro)

(voor Bea!s huis)

Michael: "Waarom denk je dat trouwens?"
Ben: "Maakt niet uit.. Feit is, je hebt Bea bedrogen. En zelfs als ik al niet 100 procent zeker was geweest, had je gezicht het nu wel bevestigd."
Michael: "Is dat zo.. kijk dan eens wat beter, want mijn gezicht vertelt je dat je je niet moet moeien met mijn zaken, mnr. Bergmann."
Ben: "Maar ik zal wel moeten als jij de moed niet hebt om de waarheid te vertellen, mnr. Heisig."
Michael: "Oh, ik zou maar niet te veel praten over 'de moed hebben'.. Aangezien jij twee weken nodig hebt gehad om je illegale race en vluchtmisdrijf te bekennen. Jij hebt gezwegen over de moord op twee mensen!"
Ben: "Je hebt gelijk. Ik ben net zo laf geweest als jij nu bent. Maar ik schaam me er diep over!"
Michael: "Het is goed dat je bekend hebt. Dat was echt moedig, dat geef ik toe, maar dat geeft je nog niet het recht om je te gedragen als een soort nieuwe morele autoriteit!"
Ben: "Ik gedraag me niet zo.. ik denk gewoon dat Bea beter verdient dan een gast die niet van haar houdt."
Michael: "Ok, het zijn je zaken niet, maar zodat je het weet: Ik hou van mvr. Vogel."
Ben: "Aja.. waarom sliep je dan met je ex? Oh en.. zodat we op dezelfde golflengte zitten.. Als jij het haar niet vertelt, zal ik dat wel doen."

(op school)

Jenny: "Ik zou doodgraag met je meegaan naar het ziekenhuis, maar als ik die wiskunde er tegen morgen niet ingestampt krijg zal mvrn. Vogel geen genade meer tonen vrees ik!"
Emma: "Ja, ik zal Timo de groetjes doen van je, hij zal het wel begrijpen. Kom morgen maar mee!"
Jenny: "Maak je je nog zorgen om wat er eerder gebeurd is?"
Emma: "Nee!"
Jenny: "Jawel!"

Emma: "Ik wil gewoon niet dat je denkt dat.."
Jenny: "Weet je wat ik denk? Dat wij samen zijn en dat dat me super gelukkig maakt! Of het nu iets is dat in de krant staat of iets dat enkel wij twee weten, dat maakt me echt niets uit!"
(Emma wilt haar kussen)
Jenny: "Oh oh oh oh.. niet in het openbaar."
Emma: "Er is hier niemand..?!"
Jenny: "Er zou elke moment iemand kunnen binnenkomen en dan zou ons geheimpje niet meer zo geheim zijn.. hé maatje?"

(Raumzeit Records)

Frank: "Ok, ik geef het toe, van kleren wisselen was niet het beste idee. Wit en goud zijn niet echt je kleuren."
Caro: "Iemand moet gewoon gemaakt zijn om zoiets te dragen."
Luzi: "Iemand moet het willen dragen. En buiten de 'red light' bedrijfstak zijn er gewoon niet zoveel mensen die zichzelf vrijwillig zo willen opmaken."
Caro: "Ben je gek? Mijn outfit is helemaal niet sletterig!"
Luzi: "Het is ongeloofelijk hoe snel jij ingewikkelde feiten begrijpt en de correcte verklaring formuleert!"
Frank: "Het zou mij trouwens zeer gelukkig maken als we deze styling kwestie konden oplossen zonder bloedvergieten. Er is absoluut niks mis met je outfit. Het is cool!"
Caro: "Iemand, breng me alsjeblieft een vuilbak.."
Frank: "Maar voor op het podium hebben we iets ubercool nodig, iets trendy, cool, sexy.. Om het in het nederlands te zeggen: het is tijd om te shoppen! Kijk, hier is mijn credit card!"
Luzi: "Wow, dat betekent dat ik alles kan kopen wat ik wil?"
Frank: "We, je vocal coach zal over enkele ogenblikken aankomen, dat is waarom ik wou aanraden dat Caro een voorselectie zou maken."
Luzi: "Caro? Ben je gek? Tegen de tijd dat Caro klaar is zal Keulen zonder vestjes zitten!"
Frank: "Ik ben er zeker van dat Caro inziet dat de kleren voor jou zijn en niet voor haar."
Caro: "Natuurlijk! Ik ben tenslotte een pro!"
Luzi: "Glitterexplosie!"
Frank: "Het moet maar een kleine voorselectie zijn!"
Caro: "Tot straks! En geloof me, ik weet wat ik doe!"

Michael: "Hej!"
Sebastian: "Ik haat stofzuigen!"
Michael: "Doe het dan niet!"
Sebastian: "Ik moet me met iets bezig houden terwijl mijn vriendin haar muziekproducer assisteert en flirt met rocksterren."
Michael: "Is dat jaloezie dat ik daar hoor? Had je dan liever dat Miriam glazen aan het kuisen en kleine tips aan het verdienen was in Saal 1?"
Sebastian: "Wat was er zo erg aan haar job in Saal 1?"
Michael: "Niets. Maar mag ik je eraan herinneren dat Miriam's huwelijk faalde omdat haar man de huisvrouw in haar niet wou verliezen?"
Sebastian: "Maar dat is iets geheel anders!"

Michael: "Dat denk ik niet! Hij snapte niet dat zij verder wou gaan, op het job vlak dan.. En dat je haar vrijheid zou moeten geven!"
Sebastian: "Ja, je hebt gelijk."
Michael: "Het is een vrouw, die houden er niet van om in een kooi gezet te worden."
Sebastian: "Het is al goed, als jij niet graag meer naar school zou gaan kan je meteen beginnen in koppeltherapie!"
Michael: "Geweldig, dan kan ik met mezelf beginnen!"
Sebastian: "Hm?"
Michael: "Ik heb het mooi verkloot. Ik heb met Helena geslapen."
Sebastian: "Waarom?"
Michael: "Goeie vraag.. Echt een goeie vraag!"

(in het ziekenhuis bij Timo)

Emma: "Ik hoop dat je deze nog niet hebt."
Timo: "Nee.. Hoe geweldig is dit?! Ik wist zelfs niet dat die al uit was! Je had er niet zoveel geld aan moeten geven.."
Emma: "Dat is ook van Jenny.. Ik moest je de groetjes doen trouwens, ze kon niet meekomen vandaag. Maar ze komt morgen langs."
Timo: "Dat zal niet gebeuren."
Bodo: "Waarom? Irriteren we je al zo hard met onze vele bezoekjes?"
Timo: "Kerel, helemaal niet! Mijn familie misschien wel.. Die zijn wel allemaal heel lief, maar een beetje té. Ik zal jullie missen!"
Emma: "Ons missen?"
Timo: "De dokter heeft gezegd dat ik hier al te lang lig en dat hij me naar revalidatie gaat sturen."
Bodo: "Maar je krijgt toch al kinesietherapie?"
Timo: "Ja, maar hij heeft gezegd dat dat enkel het slow burn programma was. Vanaf nu is het full time revalidatie met dagelijkse spier- en rolstoeloefeningen."
Emma: "Ja, maar waarom mogen wij dan niet op bezoek komen?"
Timo: "Dat mag je, maar het is ver.. Het revalidatiecentrum is het beste van Europa, delux, maar het is op het terrein van Bavaria."
Bodo: "Maar je zal terugkomen naar school.."
Timo: "We zien wel hoe het gaat."
(de telefoon gaat)
Emma: "Weet Luzi het al?"
Timo: "Luzi moet zich focussen op haar muziek nu."
Emma: "Je kan niet zomaar weggaan zonder iets te zeggen!"
Timo: "Dat zal ik ook niet, ik zal wegrollen."
Emma: "Dat is niet grappig, Timo!"
Timo: "Ik vind van wel!"
Emma: "Bel haar ten minste op!"
Timo: "Ik denk dat het niet zo'n slecht idee is als iedereen eens voor zichzelf zorgt."

Michael: "Het was een klassieker. We waren herinneringen aan het ophalen.. Ons huwelijk was niet altijd slecht."
Sebastian: "En toen werd je een beetje sentimenteel?"
Michael: "Een beetje."
Sebastian: "Waar Helena natuurlijk meteen gebruik van maakte."
Michael: "Het was gewoon even net als vroeger.. en we werden erdoor meegesleept."
Sebastian: "Dat zou impliceren dat Helena iets kàn voelen. Hou jezelf niet voor de gek! Wat je toen gehoord hebt die nacht was geen passie, dat waren Helena's victoriekreetjes omdat ze om haar vinger gewonden heeft! Ze is je aan het chanteren zeker?"
Michael: "Zij niet.. De kleine Bergmann wel. Op de één of andere manier is hij erachter gekomen, vraag me niet hoe, en nu zet hij me voor het blok. Ofwel vertel ik het aan Bea, ofwel hij."
Sebastian: "Eerlijk gezegd denk ik dat hij gelijk heeft. Je moet het Bea vertellen."
Michael: "Ik weet het!"
Sebastian: "Vertel het haar dan! Kan het zijn dat dit met Helena nog iets anders naar boven heeft gebracht, op het vlak van gevoelens dan?"
Michael: "Nee, ik wou het haar vertellen, maar toen ze terugkwam van dat kamp wist ze dat ik jaloers was vanwege dat hele Bergmann ding. Maar ze heeft me gezworen dat er niets gebeurd is, ze was zo eerlijk en lief.."
Sebastian: "En sindsdien?"
Michael: "Sindsdien kon ik het haar gewoon niet vertellen.. en nu heb ik simpelweg te lang gewacht."

(in het ziekenhuis)

Timo: "Natuurlijk had ik liever hier gebleven! Langs de andere kant.. in dat revalidatiecentrum.. daar zullen mensen zoals ik zijn. Die niet meer kunnen wandelen!
Emma: Ik vind het bewonderenswaardig hoe je dit gewoon aanvaardt."
Timo: "Er zijn nog momenten dat ik me slecht voel. Jullie hebben me nog niet gezien wanneer ik in een volledige frustratiebui ben, niet zoals Bodo en Luzi dat al gezien hebben. En sommige dringen maar af en toe door. Ik bedoel.. zoals wat het betekent om niet meer te kunnen stappen. Nooit meer te kunnen dansen in Chulos. Nooit meer voetbal te kunnen spelen. Ik weet dat er sporten bestaan voor gehandicapten.. Tuurlijk, maar het is gewoon niet hetzelfde. Maar wie weet, ik bedoel ik heb het nog nooit eerder gedaan, wie weet is het wel cool?"
Emma: "Waarschijnlijk wel."
Timo: "Maar het is niet allemaal slecht. Ik heb veel geleerd door dat ongeluk. Het klinkt misschien een beetje melig, maar weet je, ik heb nu pas door hoe belangrijk elke minuut is. We zijn altijd zo druk bezig met dingen die niet belangrijk zijn. Het is niet omdat het iets betekent voor je dat het gemakkelijk is. Dus je doet niets.."
(er is een flashback)
Timo: "En dan komt er een moment waar het gewoon te laat is. Zoals met mij en Luzi. Alles op en neer. Gewoon omdat ik me niet aan haar kon binden.. En toen ik eindelijk door had dat zij de ware was, was het te laat."
Emma: "Timo, het is nooit te laat!"
Timo: "Jawel. Voor een gezonde Timo die haar kon dragen op zijn handen is het te laat!"
Emma: "Het maakt Luzi niets uit dat je in een rolstoel zit!"
"Timo: "Maar mij wel!"

(Luzi's kamer)

Caro: "Kan het zijn dat jij een klein kapitalistisch consumptieprobleempje hebt?"
(Caro laat Luzi een heleboel kleedjes passen)

(In het ziekenhuis)

Timo: "Zijn we al weg?"
Verpleegster: "Ja, maar neem je tijd maar om afscheid te nemen van je vrienden."
Timo: "Dank je. Wanneer ik terug ben zullen we een raceje doen. Ik doe mee tegen alles dat wielen, motors, fietsen, skateboards,..."
Bodo: "Zelfs inline skates?"
Timo: "Alles wat je wilt, tegen dan ben ik een pro op het vlak van wielen, ik zal jullie allemaal te snel af zijn. Met wie waren jullie aan het praten? Dat meisje van vorige keer?"
Bodo: "Nee, spijtig genoeg niet. Het was maar een gestresste tante."
Emma: "Uit Hamburg?"
Bodo: "Nee.. ze is van hier. Maar wat maakt het uit! Iemand is klaar om op reis te gaan! Bel me, makker!"
Timo: "Tuurlijk, maar ik zal morgenavond sowieso van jullie horen, want jullie zullen geen wiskunde hebben.."
Emma: "Ik zal aan je denken.. en ik zal je missen. Alles wat je daarnet zei.. over het wachten.. je hebt geen idee hoe belangrijk dat was voor me. Dank je."
Timo: "Geen probleem, en onthou, wanneer je een gelukskoekje krijgt zonder papiertje, bel me, en je zal je wijsheid gratis krijgen!"
Emma: "Ik laat je nog iets horen daaromtrent! Zal ik de groetjes doen aan Luzi?"
(Timo schudt met zijn hoofd)

(Luzi's kamer)

Caro: "En wat is het verschil met de laatste begrafenisoutfit?"
Luzi: "Hey, er is niets mis met dat kleedje."
Caro: "Voor een muurplant niet misschien."
Luzi: "Excuseer, maar jij hebt al deze outfits gekozen."
Caro: "Hier. Kleurrijk."
Luzi: "Doe dat weg. Daar krijg ik oogkanker van."
Caro: "Wanneer ga je het snappen? Kleurrijk is het nieuwe zwart."
Luzi: "Ja, en goedkoop is het nieuwe classy. Je moet niet elke smaakloze modegril volgen."
Caro: "Smaakloos? Deze jurk komt van het coolste merk in Europa. Zelfs Lady Gaga draagt het!"
Luzi: "Hmm, zij treedt ook op verkleed als condoom en bedekt zichzelf met vlees."
Caro: "En ze staat op elke voorpagina de volgende dag."
Luzi: "Hej, snap je het niet? Ik wil indruk maken op mensen met mijn muziek."
Caro: "Ja, dat zal je wel moeten doen, want de waarde van optische waardering zal geen fluit waard zijn als je een burka draagt."
Luzi: "Pff, ik geef er niks om."

Caro: "Maar ik wel. Het is mijn job om jou in een coole outfit te steken voor Frank en dat.. dat werkt helemaal niet."
Luzi: "Ik wil het niet meer horen."
Caro: "Stop, wacht."
Luzi: "Wat?"
Caro: "Ik heb een idee, doe dat uit."
Luzi: "Ben je gek? Neen."
Caro: "Doe niet zo moeilijk. Ik wil niet dat je iets van deze dingen aandoet."
Luzi: "Maar?"
Caro: "Draai dit om."
(ze worstelen een tijdje)
Luzi: "Hej, kijk uit, je wurgt me!"
Caro: "Doe niet zo dom."
(Caro slaagt erin om het t-shirt om te draaien)
Caro: "Wow, ongeloofelijk, je ziet eruit als een.. als een vrouw."

Bea: "Goeiemorgen. Oh kom op, je bent toch niet echt kwaad omdat ik je gisteren naar huis heb gestuurd."
Michael: "Nee, nee, dat hadden we eerder al afgesproken. Bea, ik moet je iets vragen. Toen jij met Ben op dat kamp was.. Was het niet moeilijk voor je om nee te zeggen?"
Bea: "Michael, ik heb je al gezegd dat het niet zo is dat ik niks om Ben geef. Maar ik heb jou gekozen en ik weet niet wat ik nog kan zeggen of doen opdat je me zou geloven."
Michael: "Je moet niets zeggen of doen. Het gaat gewoon om de situatie met Ben."
Bea: "Ik weet waar het om gaat, maar ik weet niet wat je wilt."
Michael: "Jullie zijn alleen.. er is dat familiaire gevoel.. Ik zou het begrijpen als.. als je een moment van zwakte zou hebben gehad."
Bea: "Wat wil je me hiermee vertellen? Ik heb niet toegegeven aan hem. Als we problemen hebben kan je me vertrouwen. Ik ben altijd eerlijk tegen je. Mijn eerste grote liefde, Jens, hij heeft me bedrogen. En daarna wachtte hij eeuwen voor hij mijn hart brak. Maar maak je geen zorgen, het is weer heel, maar ik zou je dat nooit aandoen. Nooit."
Michael: "Ja."

(op school)

Bodo: "Vandaag is Timo naar dat revalidatiecentrum gestuurd. Het is vreemd dat hij weg is. Ik ben eraan gewend geraakt om hem elke dag na school te gaan bezoeken."
Emma: "Ik vind het gewoon zo dapper dat hij sterk genoeg is om zijn toekomst in zijn eigen handen te nemen."
Bodo: "Ja, dat betekent veel. Zeker sinds er momenten geweest zijn waarin hij genoeg had van de wereld. Maar het is geen verrassing."
Emma: "Inderdaad. Als je denkt aan waar hij door moet.. Hij zal nooit meer kunnen wandelen. Ik schaam me zo dat ik zo'n lafaard ben. Ik maak me constant zorgen over wat iedereen zal denken over mij en Jenny omdat ik schrik heb om gepest te worden. Ze zet me totaal niet onder druk. Vanwege mijn angst over wat anderen zullen denken. En dat doet ze alleen maar voor mij. Zij heeft er geen probleem mee terwijl ik echt geïrriteerd geraak van dit hele verstopgedoe."
Bodo: "Je bedoelt dat je je wil outen?"

Emma: "Ja. Ik bedoel, misschien."
Bodo: "Ik vind het geweldig."
Emma: "Ik denk hier gewoon veel te veel over na terwijl iedereen er eigenlijk maar luchtig over doet."
(Bodo raakt per ongeluk de hand aan van een jongen terwijl hij de trap opgaat)
Jongen: "Hej zak, raak me niet aan."
Bodo: "Sorry, het was niet expres."
Jongen: "Hopelijk. Dat homogedoe kan echt niet. Pervert ventje."
Bodo: "Hej, doe eens kalm!!"
Bodo: "Ok, misschien zal niet iedereen supercool reageren als je je out als een lesbisch koppel. Je zal wel een paar opmerkingen krijgen.. zoals wie de man is in bed en uhm, of ze kunnen kijken ofzo."
Emma: "Stop het."
Bodo: "Maar jullie staan boven dat soort dingen, hm? Het zijn idioten en over een paar weken hebben ze wel weer een nieuw onderwerp om over te roddelen en laten ze jullie met rust."
Emma: "Weken?!"

(Luzi's kamer)

Caro: "... Dramatische wimpers.."
Luzi: "Ik dacht dat we alleen mijn lippen gingen accentueren."
Caro: "Kersenrood? Soms is minder meer."
Luzi: "Ah, en dat komt van jou?"

(Auditorium)

Bodo: "Waarom vertel je het niet eerst aan STAG? Als een soort van test? We zijn tenslotte een team."
Emma: "Ja daar dacht ik eerst ook aan. Dan krijgen we tenminste geen stomme commentaar. Behalve van Caro misschien."
Bodo: "Dat geloof ik niet. En zelfs als het zo is.. Ze zal snel genoeg merken dat ze in dat geval haar hoofd tegen een muur aan het stoten is."
Emma: "Dan moeten we ons tenminste niet meer verstoppen. Zolang het gewoon om ons gaat. Jenny? Ik heb een idee."
(Bea komt binnen)
Bea: "Hej jongens. Voor vandaag zijn de plannen een beetje gewijzigd. Ik dacht dat het tijd werd dat we Pestalozzi tonen hoeveel we gegroeid zijn door een klein spontaan optreden te geven op de speelplaats."
Emma: "Wat? Nu?"
Bea: "Ja. Tijdens de middagpauze. Gewoon 1 liedje."
Emma: "Maar alle studenten gaan er zijn en ze zullen naar ons luisteren."
Bea: "Ja, dat is het plan. Luzi, jij wilt waarschijnlijk wel een beetje oefenen?"
Jenny: "hej, we zullen rocken, je hoeft niet bang te zijn."
Emma: "Daarvoor misschien niet."

(op de speelplaats)

Bea: "Jongens.. Beeld je gewoon in dat de boeken het podium zijn. We doen dezelfde choreo, ok?"
Jenny: "Kom op, we kunnen dit! We zouden dit zelfs kunnen in onze slaap!"
Emma: "Ja, misschien.. Maar ik..!"
Bea: "Mag ik jullie aandacht alsjeblieft? STAG treedt op! Lovefool van The Cardigans!"